

నగర వ్యధయం

“భగవత్స్వరూపుడవైన న్యాయ మూర్తి! ఈయన ప్రజాస్వామ్యసిద్ధాంతాల ననుసరించి ఈబిసేమియా రాజ్యప్రజలచే ఎన్నుకొనబడినారు. ఈ రాజ్యానికి ప్రధాన నాయకులయ్యారు. ‘ధర్మమార్గంలో పరిపాలన సాగిస్తాను; ప్రజల శాంతిభద్రతలను కాపాడతాను; ప్రజాశ్రేయస్సుకై, రాజ్య బాంధవ్యానికి నా సర్వస్వాన్ని త్యాగం చేస్తాను; ప్రజాసేవలో నా అనువులు త్యజిస్తాను’ అని దేవుని ఎదుట ప్రమాణంచేసి

దేమల లక్ష్మణమూర్తి

స్వాతంత్ర్య పరిరక్షణం అనేధారావ్రతం. అతివాదం వివేకశూన్యం. 'చేతానికే ప్రమాదం అన్న నినాదం ఏ సమయంలో అయినా ప్రజల యుక్తాయుక్త వివేకజ్ఞానం హరించివేయగలదు. కనుకనే ప్రజాస్వామ్యంలో ప్రజలు అప్రమత్తులు కాలాదు.

రాజ్య పాలనాధికారాన్ని చేబట్టారు. కాని, వదలి స్వీకరించిన కొలది కాలానికే వీరి బుద్ధి మారింది. రాజ్యప్రజలు వీరి దృష్టికి కుక్కలవలె, పిల్లలవలె కనుపించ సాగారు. రాజ్యాన్ని ప్రేళ్ల మీద ఆదించగలవనే ధైర్యం, అపాంభావం వీరిలో అభివృద్ధి చెందాయి. ఆశ్రమ ఉపాయాలద్వారా పాలకవర్గంలోని అధిక సంఖ్యకులను కూడగట్టుకొని నిరంకుశత్వం వహించడం మొదలుపెట్టారు. మానసియుడవైన న్యాయాధీశా! నేను చేసే ఆ రో వణ లలోని సత్యాన్ని విరూపించడానికి తగినన్ని ఆధారాలు, ఋజువులు ఉన్నవని మనవి చేస్తున్నాను." అది రోషమనే సామ్రాజ్యకాలం. ఐరోపాంధమంతా చిన్నచిన్న రాజ్యాలూ ఉండి ఆయా రాజ్య ప్రజలనే ఎప్పుకొనబడే వాయకులనే పాలించబడుతూ ఉండేవి. ఒక్కొక్క నగరమే ఒక్కొక్క రాజ్యంగా ఉండేది. అట్టే రాజ్యాలలో ఒకటైన 'బ్రెస్లెయూ' కు వాయకుడు ఫెరూషియన్. నేడతడు న్యాయస్థానంలో ముద్దాయిగా నిలబడ్డాడు. వానిది ఎర్రని దేహాచ్ఛాయ. నుదులు తిరిగిన రాజులట్లు వాని తలమీద పీచుకోపీలా ఉంది. ఎర్రని గజా పెంకుల్లాంటి వాని కళ్లలో పచ్చని కనుపానలు మెరుస్తున్నాయి. పెద్దపులివలె అతడు మత్తుగాను, క్రూరంగాను చూస్తున్నాడు తన ప్రతి కక్షి క్షేపై. పొద్దుగొంతుల వాని పెద్ద ముక్కు వాని త్రివర్ణ స్వలాపాన్ని సూచిస్తూ ఉంది. ఎర్రని మాంసపు ముక్కును నోట కరచుకొన్నట్లుగా వాని పెద్దచులు రెండూ దళపరిగా ఎరుపెక్కి ఉన్నాయి. ఉంగరాలూ నుదులు తిరిగి చెంప అను, చిలుకాన్ని అంటిపెట్టుకుని ఉంది వాని గడ్డం. సలచగా రాగిగవలె ఉన్న మీసాలు ఆ గడ్డంలో కలిపిపోయాయి. ఎర్రని మాంసపు ముద్దులు కట్టిపెట్టుగా వాని దండల కండలు వరులుగా చేతితోపాటు కదులుతున్నాయి. వాని వక్షము, చేతులు, కాళ్ళ రాగిరోమాంతో ఆచ్ఛాదితమై ఉన్నాయి. రోమాలు తక్కువగా ఉన్న చోట రక్తనాళాలు శరీరంమీద అంటించి పట్టుగా పొంగి కనుపిస్తున్నాయి. వాని కటి ప్రదేశాన్ని చుట్టుకొనిఉన్న నీలిగావంతా లోదంపన పగమువరకూ కప్పుతుంది. భుజంమీదనుండి గావంచాలోకి జొనిపిన ఎర్రని ఉల్లరీయం, దవాలవలె ఉంది. నిస్పటివరకునూ రాజుడున్న లతో ఉన్న ఫెరూషియన్ వేడు సామాన్య పౌరుని మేమోతో న్యాయస్థానంలో నిలబెట్టబడ్డాడు. పులిని వేలాడ్డానికి మేకను ఎరగా కడతారు. దాని ఎదుటికి వచ్చిన పులి కొంత పేపు స్థిరంగా బైతాయింది తన ఎరను నిదానించి చూస్తుంది. పరిగా అట్టే చూస్తు

నగర హృదయం

న్నాడు ఫెరూషియన్ తన ప్రతికక్షి కైపు. బాణాన్ని సంధించడానికై ఎత్తిన ధనుస్సువలె నన్నగా, పొద్దుగొంతులకు ఉన్న ప్రతికక్షి సింప్లన్ తన అభియోగాన్ని న్యాయమూర్తికి నివేదిస్తున్నాడు. వాని మాటల్లో కర్కశక్తంగాని, కోమలత్వంగాని లేదు. వాని వాగ్దారణ శంఖ ధ్వనిలా ఆ విశాల న్యాయస్థాన భవనంలో ప్రతి ధ్వనిస్తూంది. నిస్పటివరకూ తమకు అధినేతగా ఉన్న వ్యక్తి భవిష్యతును తెలుసుకొనడానికై ఉత్సుకులై, న్యాయస్థానంలో నిలిచిఉన్న దాదాపు వెయ్యిమంది ప్రజలను మంత్రముగ్ధులనుగా చేస్తూంది వాని వాగ్దారణ. సింప్లన్ తన కథ నాన్ని సాగించాడు—“న్యాయదేవతా! నా విన్న పాన్ని శ్రద్ధాతులై ఆలకించ ప్రార్థన. ప్రజల స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలను అణగద్రొక్కిన కొలది తన ప్రాభవం పరిధవిల్లుతుంది భావించారు ఈ వ్యక్తి. అందులకు అనుకూలమైన శాసనాలు చేశారు. వాటిద్వారా వీరు ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతాలను భగ్నం చేశారు. సాటి మానవుల కన్నపట్టాలకు సామభూతి చూపినచోయం చేయడానికి మారుగా సహజమైన చిన్నచిన్న పాఠపాఠకు, అపరాధాలకు కఠినమగు దండనలు విధించజేస్తున్నారు. మానవత్వాన్ని హత్యజేస్తున్నారు. యుద్ధం న్యాయులైన ఇతర రాజ్యాధినేతలతో చేతులు కలిపి మానవ మారణచూమానికి పనిధలు సేకరిస్తున్నారు. నిరంకుశత్వాన్ని నిర్మాణించి ప్రజాస్వామియాన్ని పటిష్ఠం చేద్దామనే మన ఆదర్శం వీరి నాయకత్వంలో అడుగంటిపోతూంది. మళ్ళీ నిరంకుశత్వానికే దారిలీస్తూంది ప్రస్తుత పరిపాలనా విధానం. మాన్యుడవైన న్యాయాధీశా! మానవతా విరోధి, రాజ్యద్రోహి, ప్రజావిరోధి అయినవ్యక్తి ప్రజానాయకుడుగా పనికి రాడు. అంతేకాదు. అట్టేవ్యక్తి దండనార్హుడు. ప్రజాద్రోహి, రాజ్యద్రోహి అయిన వ్యక్తి ఎట్టి పదవిలో ఉన్నాడై నా శిక్షను అనుభవించాలి. రాజ్య పాలకవర్గంలో ఒకడనైన నేను ప్రజా హితమునూ, రాజ్య శ్రేయస్సునూ కాంక్షించి ఈ అభియోగాన్ని న్యాయదేవతా సన్నిధిని నివేదించుకొంటున్నాను. న్యాయ విచారణ జరిపించి దోషికి ఉచితమగు శిక్ష విధించ ప్రార్థన.”

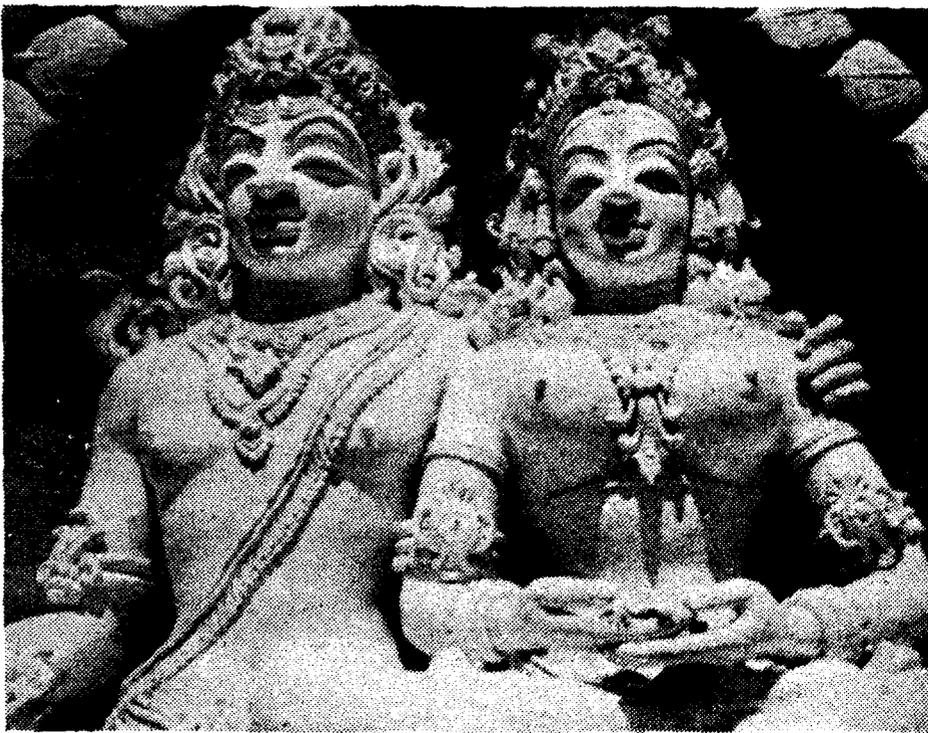
సింప్లన్ యువకుడు. అరదుగుల పొడగరి, కోలముఖం, పిల్లకళ్ళు, నల్లని చిన్న గడ్డం, గిరజాల జుట్టు. శరీరాన్ని అంటిపెట్టుకొన్న

బనియను వంటి తెల్లచొక్కా, దానిపై నల్లని వేస్ట్కోటు, మోకాళ్ళ దిగిన పంట్లా—ఇది వాని బావ్యరూపం. ఉండీలబద్దలా, దాని విరుసుకొని న్యాయమూర్తికి ఎదులు ఎడమ వైపుగా నిలబడి తన అభియోగాన్ని విన్నవించాడు. వాని కెదురుగానే అపరాధులు నిలబడి తిన్నెమీద నిలబడ్డాడు ఫెరూషియన్. వా రిద్దరికీ ఎదులు కొంచెందూరంలో న్యాయవీతం ఉంది. దానిపై ఆసీనుడైన వ్యక్తి వృద్ధుడు. తెల్లని పొద్దుగొంతుల గడ్డం, బట్టతల, పచ్చని శరీరం. నల్లని వదులైన అంగరళా ధరించాడు. వాని కిరువైపుల తెల్లని అంగరళాలు ధరించిన నడివయస్సులోని ఇద్దరు వ్యక్తులు కూర్చుని ఉన్నారు. వారిలో ఒకడు మత గురువు. రెండవవ్యక్తి రాజ్యశాంతిజ్ఞుడు. ప్రధానంగా పేర్కొనబడిన ఈ వ్యక్తులు అయిదుగురి చుట్టూ ఆయుధహస్తులైన పాలకమంది సైనికులు నిలబడి ఉన్నారు. వారివెనుక చుట్టూ రాజకీయోద్యోగులు, పాలకవర్గ ముసారు చేరి ఉన్నారు. వారివెనుక రమారమి వెయ్యిమంది రోమన్ ప్రజలు నిలబడి ఉన్నారు. ఆ రాజ్యానికి సంబంధించిన ప్రముఖ కార్యకలాపాలన్నింటిని కేంద్రస్థానమైన ఆ న్యాయస్థాన భవనం జనంతో కిటకిట రాడుతూంది. సింప్లన్ అభియోగకథనం సాగినంతసేపూ ఆభవనంలో నిస్పటివర వాలావరణం ఏర్పడింది. సర్కసులో పెద్దపులితో చెలగాటా రాడుతూ ఉంటాడు ఒక ఆటగాడు. ఏ క్షణంలో పెద్దపులి ఆటగాడిమీద తిరగబడుతుందో అని చుట్టూఉన్న ప్రేక్షకుల హృదయాల భయం భయంగా కంపిస్తూ ఉంటాయి. ఫెరూషియన్ ఎదులు నిలబడి నిర్భయంగా నేరారోపణచేసే సింప్లన్ సుచూస్తూ, “ఇంక చాలిసే బాగుండును, ఫెరూషియన్ ఎదులునే ఇంత నిర్భయంగా మాట్లాడతాడేమిటి?” అని ప్రజల హృదయాల భయంతో కిటలాడుతూ ఉన్నాయి. సింప్లన్ వాగ్దారణ సమాప్తం కాగానే ప్రజానీకమంతా ఒక్కసారి దీర్ఘంగా ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలు సాగించారు. ‘అమ్మయ్య, ఇప్పటికై నా చాలించాడు. బ్రతికిపోయాడు’ అనుకున్నారు. బెబ్బులిలా ఉన్న ఫెరూషియన్ ఏక్షణంలో సింప్లన్ మీదపడి వానిని ముక్కులు ముక్కులుగా విరిచేస్తాడో అని ప్రజల భయం. “అపరాధి వాణ్ణామము. విసగరుతూంది న్యాయస్థానం” అన్నాడు న్యాయాధీశుడు బొంగురు గొంతుతో. ప్రజలలో సంచలనం కలిగింది. వారి గుసగుస ధ్వనులతో భవనం అవీరి యంత్రలా ధ్వనించింది ఒక్క నిమిషం. మళ్ళీవెంటనే ఏ విధమైన శబ్దంలేక స్తంభించుకొనిపోయింది. ఫెరూషియన్ మాట్లాడుతూడంటే పెద్దపులి గర్జనకదా మరి ! అందుచేత వారు గుండెలను కొంచెం అదుపులో పెట్టుకొన్నారు. “ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతాలను అతిక్ర

మించి నేను పాలన సాగించిన మాటలు యథార్థం. రాజ్యక్షేమాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుంటే ఆలా చేయడం తప్పనిసరి. నేను సిద్ధాంతాలకు దాసుణ్ణి కాను. దేశాలపరిస్థితుల ననుసరించి సిద్ధాంతాలను సంస్కరించడం నా అభిమతం. సమస్త సిద్ధాంతాలకు మూలం స్వేచ్ఛాత్మక రక్షణ. అందుకు రాజ్యానికి అర్హులం అంగజలం సమృద్ధంగా ఉండాలి. ప్రజలతో అపీతి నశించాలి. వారి జీవన ప్రమాణం పెరగాలి. విద్యా వివేకాలు పెంపొందాలి. అంతవరకు ఒకరకమైన ఏకాధిపత్యం ఉండేతలవి. అందాను కరణ, అసమర్థుల ఆలంబనం. వివేకహీనులు, అనుభవశూన్యులు, అందానుకరణమే తప్ప స్వేచ్ఛాత్మక యోచనాజీవేని ఈ గొర్రెలు ఏదో ఒకనాడు సన్నీవిధంగా అసరాధిగా నిలబడతాయని నాకుముందే తెలుసు. నాకు మరణదండన విధిస్తారనికూడా నే వెరుగుదును. ఇద్దరంతెబట్టే నేను తిరుగుబాటుచేస్తే నన్ను శిక్షించగలిగే వాడెవడూ ఈ రాజ్యంలో లేడు. నేనే శిక్షించ గలను అనేకవందలమందిని. కాని, చా! ఆది నా సిద్ధాంతాలకు విరుద్ధం. నాబలిదానం ద్వారా ఈ రాజ్యం ఎన్నోవిషయాలు నేర్చుకొని బాగు నడుతుంది. దండన అనుభవించడానికి నేను సంసిద్ధుణ్ణి." ఫెరూషియన్ కంఠం పెద్దపులి గర్జనలాంటిది. అధ్యన కర్కశంగా విసపడుతుంది. వాని మాటలు జంకూగొంకూ లేనివి. ఇది సక్రమమని తనకు తోచిన పనినే అతడు చేస్తాడు. వానిమనస్సు దృష్టి తప్పుచేయడం గాని, తప్పు చేశానని ఒప్పుకొనడం గాని, చేసినతప్పును కప్ప పుచ్చుకోవడానికి అసత్యమాడటం గాని వానివల్ల కాదు.

వ్యాయ విచారణ ముగిసింది. ప్రజావిశ్వస్యానికి దూరుడై, పాలకవర్గానికి ప్రతికర్షియైన కారణంచేత ఫెరూషియన్ రాజ్యద్రోహిగాను, ప్రజలకు అవిశ్వసనీత్రుడుగాను, ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతాలకు ద్రోహిగాను, విప్లవకారుడుగాను నిరూపించబడ్డాడు. వానికి మరణ దండన విధించింది వ్యాయస్థానం!

నగరానికి సమీపమైనా ఉంది వ్యాయ స్థానం. దానికెదురుగా నాలుగు గజాల ఎత్తైన వేదిక కర్రలతో అమర్చబడింది. దానిపై ఫెరూషియన్ ఎర్రరతి ఎగబాంలా నిశ్చలంగా భావశూన్యమైన ముఖాకృతితో నిలబడి ఉన్నాడు. ఆ చుట్టుప్రక్కల నున్న జాగ్రత్తకే, భవనాల వెలుపలిభాగాలు, మిడెలు, గోడలు జనులతో క్రిక్కిరిసి ఉన్నాయి. ఎటుచూచినా మానవా కృతులే గోచరిస్తున్నాయి. ఆ ప్రజానామూహంలో అక్కడక్కడ సైనికులు జాగరూకులై నిలబడి ఉన్నారు. వేదికమట్టా నాలుగు గజాలదూరంలో ఆయుధపాస్తులైన మరొకందరు సైనికులు చర్చులాకారంగా నిలబడ్డారు. ఆ సైనికులమధ్య ఫెరూషియన్ కు ఎదురుగా ఆరాజ్యానికి ఉన్నత రాజోద్యోగి, గవర్నరు ఒక కుర్చీలో కూర్చో

సార్యవేదిక సరమే శ్వరులు ఇలా—ఎలా దోగిండా (కలక—1)

న్నాడు. వారివెనుక అనేకలు రాజోద్యోగులు, పాలకవర్గంవారు నిలబడి ఉన్నారు. వేదికకు, సైనికులకు మధ్య ప్రదేశం మాత్రం ఖాళీగా ఉంది. ఫెరూషియన్ కు ఎదురుగా ఇరవై గజాల దూరంలో పాడుగాటి ఎత్తు బల్లమీద నలుగురు సైనికులు తమచేతున్న ధనుస్సులకు బాణాలు సంధించి నిలబడ్డారు. తమకు అల్లంత దూరంలో నిలబడి ఉన్న దండనోద్యోగి సంతకే తానికై ఎదురు చూస్తున్నారు.

నాలుగురోజులక్రిందటివరకూ ఫెరూషియన్ ఆ రాజ్యానికి అధినేత. అతడు మహా బలవరాకమనంపన్నుడని, అకుంతితేశభక్తుడని, ప్రజాసేవాపరతంతుడని విశ్వసించి ప్రజల వానిని నాయకుడుగా ఎన్నుకున్నారు. అతడు నాయకుడుగా ఉన్నంతకాలం తమరాజ్యాన్ని విశ్రాంతి కన్నెత్తించాడేమీ వారికి తెలుసు. ఫెరూషియన్ పేరు శత్రురాజ్యాలువారికి సంపాన్నం. కాని, కాలం గడిచిన కొలది ఫెరూషియన్ కు వ్యతిరేకకర్తుల కొన్ని రూపాన్యంగా ఉద్భవించాయి. నాయకునికి వ్యతిరేకంగా అవిరళ ప్రచారం సాగించాయి. దానితో వానివీడ ప్రజలకుండే సదభిప్రాయం నష్టమై పోసింది. విశ్వసనం దూరమైపోసింది. నాయకుని గురించి వారి మనోభావాలు తారుమారైనాయి. తమ ఆదర్శాలను రాజ్య సిద్ధాంతాలను పాత మారుస్తున్నాడనే కారణంచేత వానివీడ ద్వేష భావంకూడా వారికి కలిగింది. ఫెరూషియన్ మీద ప్రజల అవిశ్వసనం ప్రబలి ప్రబలి తుదకు నేడు వానిని మరణదండనకు గురిచేసింది. ప్రధాన ప్రజానాయకుడు గనుక ఆరాజ్య గవర్నర్ సమక్షంలో వానికి మరణదండన విధించేదిల్లా జరిగాయి. అదుగో, ఉన్నతరాజోద్యోగి దుస్తు

లలో, ఫెరూషియన్ కు ఎదురుగా, సిసాయిలకు మధ్య కూర్చున్నాడు గవర్నరు.

వ్యాయురాజు, ఫెరూషియన్ తనంతలాను మార్కలమువలె సాధువై పోయాడు. ఒక్కసారి అవ్యాయురాజు విజృంభించి, గర్జించి, లంఘిస్తే సామాన్య ప్రజాసేవకే సైనికులకూడా తమ వద్ద ఆయుధాలన్నవనే చెప్పియాన్ని సహితం విస్మరించి పలాయనమంత్రం పలికితారు.

ఫెరూషియన్ ప్రచండ ప్రతాపం అటువంటిదే. కాని పాతాళుగా అతడలాంటి పనిచేయడుగా! తనబలిదానం ద్వారా రాజ్యంచారా నేర్చుకుంటుంది, బాగునడుతుంది వాని విశ్వాసం!

దండననుయం అన్నమై నకొలది ప్రజా కలకలం కుంగిపోసింది. పెళ్ళిపెళ్ళులులతో పైకిలేవే అగ్నిజ్వాలలు అణిగి అగ్నిగుండంలో కేంద్రీకృతమై నట్లు, వాయుప్రచారానికి కర్ణాతితమయే పరస్పర శతవలావరణ ప్రభావంచే ఫునీభవించినట్లు, ఫెరూషియన్ మృత్యుమడియ ప్రభావంచే ఆ వద్య ప్రదేశ వాతావరణం విస్తృతమై పోసింది.

"వ్యాయురాజు గోచరించే ఫెరూషియన్ క్రూరుడా? ప్రజావిశ్వస్యాన్ని కోల్పోయినందున అతడు ద్రోహియా? అయితే ఎవరికి? ప్రజా ద్రోహియా, తోడిపాలక వర్గానికి ద్రోహియా, రాజ్య సిద్ధాంతాలకు ద్రోహియా లేక ఆత్మద్రోహియా? వానిలో మానవత్వం ఉందా? లేక మానవత్వాన్ని విస్మరించిన రాక్షసుడా? మారణాయుధాలు ధరించిన కొన్నివేలమంది సైనికులకు భయపడని ఇతర రాజ్యాలు ఫెరూషియన్ పేరు వినడానికే భయపడుతున్నాయి. అట్టి వ్యక్తి ఈ రాజ్యానికి అవసరమా, అనవసరమా?" అని ఇంకా తిరించే తర్కాస్త్ర

వెళ్లు, రాజకీయవెళ్లు ఒకరిద్దరు ప్రజా ఏకంలో లేకపోలేదు. కానీ, వారిభావసంఘర్షణకు ఇంకా పరిష్కారమేదో తోచలేదు. వారి మేధస్సులకు అంతగా పని కల్పించిన వ్యక్తికి మృత్యుఘడియలు సమీపించేస్తున్నాయి. వారి మనోమథనాన్ని గుర్తించి ఈ మారణదండనకు కొద్దిరోజులు వాయిదా ఇప్పించే నాధు డెవలైనా ఉంటే పర్యవ సానం ఎలా ఉండేదో!

సమయం అసన్నమైపోయింది. దండనాధికారి తనచేతునున్న దండంతో తన ఎదుటనున్న భేరిమీద ఒకదెబ్బకొట్టి మొదటి సూచన చేశాడు. ధనుస్సులు ధరించిన సిపాయిలు ఒక్కసారి కదిలి బింకంగా నిలబడ్డారు. రెండవ సూచన లభించగానే వారు బాణాలు సంధించిన ధనుస్సుల నెత్తి గురిచూసారు. మూడవసూచనతోపాటు వారిబాణాలు ఒక్కసారి సంయమనం వల్ల వెళ్లి ఫెరూషియన్ విశాలకాయాన్ని చేదిస్తాయి.

ప్రజాసమూహంలో చాలామంది ప్రక్కనున్న వారిగుండె దడదడను వింటున్నారు. వధ్యవేదికమీద నిలబడి ఉన్న ఫెరూషియన్ శిలా ప్రతిమలా అలాగే ఉన్నాడు.

భవిష్యత్తును తెలిసికొనడానికి ప్రతిమాన

నగర హృదయం

వుడు కూడా కుతూహలపడతాడు. 'రేపు'ను గురించి యోచించేవారున్నారు. వచ్చేవారంలో, రాబోయే నెలలో, ముందునవత్సరంలో జరగబోయేదానిని గురించి ఊహించేవారున్నారు. కానీ, ఈక్షణంలో ఉన్న సరిస్థితి మరుక్షణంలో ఎలా మారుతుందో యోచించేవారు అరుదు.

"అపండి! దండన అపండి! యుద్ధం! శత్రువులు దండెత్తారు. రాజ్యానికి ముప్పు!" అనే కేకలతోపాటు ప్రమాదాన్ని సూచించే భేరినాదాలు ఆ నిస్తబ్ధ వాతావరణాన్ని బద్ధలుచేశాయి. ప్రజాసమూహం చకితమై ఒక్కసారి దిక్కులు చూచింది. భయంతో ఒక్కసారి కంపించింది. కలకలం బయలుదేరింది. అది మరుక్షణంలో కోలాహలంగా మారింది.

హతాత్మరీవర్తనం! రాజ్యానికి విపత్కరస్థితి! ఆకస్మిక ప్రమాదం తలస్థించినపుడు ఎంతటివాడికైనా పూర్వయాంధళన బయలుదేరుతుంది. మనస్సు చలించిపోతుంది. యోచనా శక్తి నశిస్తుంది.

మరణదండనకు రెండవ సూచనగా భేరిమీద దెబ్బకొట్టడానికై ఎత్తిన దండనాధికారిచేయి, దండంతోపాటు అలాగే ఉండిపోయింది. యుద్ధ ప్రమాదాన్ని సూచిస్తూ వచ్చినకేలు, భేరినాదాలు చెవులపడగానే ఉరికిప్పింది కుర్చీలోనుంచి లేచి నిలబడి ఆయోమయంగా చూడసాగాడు గవర్నర్. సిపాయిల చలయానికి వెనుక నిలబడిఉన్న అనేకమంది రాజోద్యోగులు, ప్రజానాయకులు నిశ్చిన్మృత్యు నిలబడిపోయారు. ప్రజాకోలాహలం చెవులబడిన కొన్నిక్షణాలకు వివిధ రూపాలలో రాజ్యాకార్యకలాపాలను నిర్వహించే వ్యక్తులకు చెతస్వం కలిగింది.

గవర్నరు దండనాధికారికి సంజ్ఞచేశాడు. దండనాధికారి ధనుస్సుల వెక్కుపెట్టుకొనిఉన్న సిపాయిలకు సంకేతమిచ్చాడు. వారు సంధించిన బాణాలను అమ్ముల పాదులలోనికి త్రోసి బల్లదిగిపోయారు.

తుపాకిధ్వని విన్న పక్షిసమూహం వలె, సింహ గర్జనవిన్న పాఠిణికోరాల వలె ప్రజాసమూహం గగ్గోలుపెడుతూ చెల్లాచెదలైపోయింది. సిపాయిలూ, అధికారులూ, పాలకవర్గంవారూ మాత్రం ఆ ప్రదేశంలో మిగిలారు. వారంతా అల్లంతదూరంలో గవర్నరుచుట్టూముగి వాని ఆదేశాలకై ఆత్రంగా చూస్తున్నారు.

"హతాత్మగా సంభవించిన విపత్కరస్థితిలో ఫెరూషియన్, రాజ్యానికి అత్యవసరం. వారు సేనాధిపత్యం వహిస్తేనేగాని రాజ్యం రక్షింపబడదు. పదండి! క్షమార్హణ కోరుకొని రాజ్యాన్ని కాపాడమని ఫెరూషియన్ను ప్రార్థిద్దాం" అని గంభీరంగా పలికి గవర్నరు వధ్యవేదికకై పునడిచాడు.

బహుశా ఆనంద విషేదాలకు, కష్టసుఖాలకు, లాభనష్టాలకు అతీతుడై యోగసమాధిలో మునిగిన మహాపురుషునివలె నిశ్శబ్దంగా నిలబడి ఉన్నాడు ఫెరూషియన్.

ఇద్దరు సైనికులు వరుగునవెళ్లి వేదిక ఎక్కారు. ఫెరూషియన్ బంధనాలు త్రెంచి వేశారు. అధికారవర్గమంతా వధ్యవేదికచుట్టూ నిలబడ్డారు. గవర్నరు వధ్యవేదిక ఎక్కి ఫెరూషియన్ ఎదుట మోకరిల్లి, "మీ ప్రజలమైన మమ్ముల సందరినిమన్నించమనివేడుకోంటున్నాను. రాజ్యంమీద శత్రువులు దండెత్తారు. రాజ్యం పరతంత్రమైపోకుండా కాపాడమని ప్రజల పక్షమున ప్రార్థిస్తున్నాను. మీరు సైన్యాధిపత్యం వహించకపోతే, మనస్వతంత్ర్యం సమసిపోతుంది. మీప్రజలు బానిసలై హీనస్థితికి వస్తారు. వీరాగ్రసరుడవైన ఫెరూషియన్! కదలండి, ఖడ్గం చేతపట్టండి!" అని ఉప్పెత్తెస్తరంలో పలికాడు గవర్నరు.

"మా అధినాయకా, ఫెరూషియన్! రాజ్యాన్ని రక్షించండి!!" అంటూ తలలు వంచారు చుట్టూ నిలబడిన అధికారపాలకవర్గమంతా.

విశాలకాయుడు, మహాబలశాలి, వ్యాఘ్రము వలె భయంకరుడు అయిన ఫెరూషియన్ కన్నులనుండి జలజల ఆశ్రుబిందువులు రాలాయి. అతడు నోరువిప్పి ఒక్కమాటైనా మాట్లాడలేదు. చివలన వధ్యవేదికనుండి క్రిందికి ఉరికాడు. ఒకసైనికుని చేతిలోని ఖడ్గమును లాక్కొన్నాడు. "బీసేమియా రాజ్యానికి జయం!" అని ఖడ్గాన్ని పైతెత్తి గర్జించాడు.

అక్కడఉన్న అధికారవర్గము, సిపాయిలు— "బీసేమియా రాజ్యానికి జయం! ఫెరూషియన్ నాయకునికి జయం!" అనే నినాదాలు చేశారు.

అదేసమయంలో "ఫెరూషియన్ సిద్ధాంతాలు వర్తిల్లాలి! ప్రజాస్వామ్యం విస్తరించాలి! శత్రుభయం తొలగిపోయింది! విజయవతాక నెత్తండి! శాంతిసందేశాన్నివ్వండి!" అనే కేకలు ఆకాశవాణివలె వినిపించాయి. అంతా అటునిటు చూశారు. తెల్లనిగుర్రాన్ని అధిరోపించిన ఒక యువతి వారిని సమాహించింది. ఆమె తెల్లగా మిన మినలాడే దుస్తులతో ఉంది. ఉన్నతమైన శరీరం, గులాబిరంగు ముఖం, నీలిరంగు గాజుకప్పులు, బంగారుకేశాలు, ఎత్తుగా విశాలమైన పక్షం! ఆయువతి అందంగాను ఆకర్షణీయంగాను ఉంది. అందరూ కన్నార్చుకొన్న క్షణాల ఆమెను చూచారు.

"అమ్మా, సీసీవ్! ఇలా వచ్చావేమి? సీవే దేవుటి?" అంటూ ఫెరూషియన్ ఆమె శిరమును తనవక్ర్యానికి చేర్చుకొని నిమిరచాడు.

"అందరూ నా సాహసాన్ని మన్నించాలి! మన రాజ్యంమీద ఎవరూ దండెత్తలేదు. మనకెటువంటి ప్రమాదమూ తలస్థించలేదు. రాజ్యపాలనలో నాతండ్రి, ఫెరూషియన్ అవలంబించిన విధనాలలోని విశేషాన్ని, సత్యాన్ని ప్రత్యక్షంగా

సెక్సు

ప్రతికలు: పుస్తకాలు

1. "అభిసారిక" సం. చందారు. 6-00
దాంపత్య జీవితంలో పురుషుల కెదురయ్యే ఎన్నో సందేహాలకు సమాధానాలతో నెలనెలా వెలువడుతోంది. విడిప్రతి వెల 50 ప. పై. ఎడిటర్: రాంజి
2. "జీవితం" సం. చందారు. 6-00
దాంపత్య జీవితంలో స్త్రీల లైంగిక, సాంఘిక, నైతిక సమస్యల కెప్పింటికీ నరళమైన కైతిలో జవాబులిచ్చే ప్రతిక. విడిప్రతి 50. ప. పై. ఎడిటర్: శిరీష
3. "సృష్టిరహస్యం" రు. 1-25
శాస్త్రీయ దృక్పథంతో, సవిమర్శగా వెలువడిన పుస్తకం
4. లైంగిక వ్యాధులు రు. 1-00
5. లైంగిక సమస్యలు రు. 0-75
పైరైండు పుస్తకాలు వివాహిత పురుషులు ఎదుర్కొనే ఎన్నో సమస్యలకు జవాబుగా ప్రాయుబద్ధవి.

వలయువారు వ్రాయండి:
అభిసారిక కార్యాలయం
సామర్లకోట, తూ. గో.

ఉత్తరాలు

(2 వ పేజీ తరువాయి)

(రచయిత్రి?) రచనలో 'అయిడియలిజం' మోతాదు ఎక్కువ కనపిస్తుంది. తీపి మరి తింటున్నట్లుంది.

—వి. వి. రామన్న
(నయాస్-బొంబాయి)

★ 'రచయిత్రి' కాదు; రచయిత.

—ఎడిటర్

అనవసరం

శ్రీ 'ధనిష్ఠ' గారి సీరియల్ నవల 'తెరలూలు' ఇప్పటివరకూ చాలా సడిచింది. కానీ విశాఖ పట్టణము, వారైరులో కలరోడ్డు, వాటి మధ్య కోణాలు, వాటి పొడవులు ఇత్యాదులు చాలా అనవసరమనిపించింది. వీటివల్ల కథా గమనం కుంటుపడింది. సంభాషణలు చాలా బాగున్నవి. మొత్తంమీద కథ రసవత్తరంగానే ఉంది.

—సి. రుక్మిణి
(బెంగుళూరు-3)

సుఖాంతం కావాలి!

ఈ వారం (7-2-'62) ప్రభ చక్కని గెటప్ తో కలిసింది. 'తెలిసిన విలువలు' చాలా బాగుంది. కానీ మీ రెప్పుడూ విడిదాంత కథలనే ప్రచురిస్తున్నారు. సుఖాంత కథలైతే చదువ బుద్ధిస్తుంది. ఈ బ్రాజ్ఞెటి, కామడీల గురించి కలి కోటేశ్వరరావు (బేలంపల్లి) వ్రాసినదానిలో నేను పూర్తిగా వికీభవిస్తున్నాను. కనుక దయచేసి వీలైతే నంత ఎక్కువగా సుఖాంత కథలనే ప్రచురిస్తారని సమ్మతున్నాను.

—సి. యువరాజు సింగ్
(పాకాల)

ఈ వారం (7-2-'62) ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రికలో ముచ్చటగాలిపే శీర్షికలు,

నిరూపించడానికై ఇంద్రా నేను మాఅంగరక్షకులవే ప్రదర్శించజేసిన యుక్తి. ఇప్పటికి మీరంతా ఫెరూషియన్ ప్రభావాన్ని ఆయనలోని సత్యాన్ని గుర్తించారనుకుంటాను" అని అధికారపర్లాన్ని ఉద్దేశించి నలికింది సేనీవ్.

కొన్నిక్షణాలు వారందరూ ఆమెవైపు ఆళ్ళ ర్యంతో చూశారు.

"బిసేమియా రాజ్యానికి జయం!"

"ఫెరూషియన్ నాయకునికి జయం!"

"సేనీవ్ కుమారికి జయం!" అనే నినాదాలతో ఆ సగరవ్యాదయం స్పందించింది. ★

వ్యాసాలు, కథలు, మాకు ఎంతో ఆనందాన్ని ఇచ్చినవి. కొన్ని చిత్రములు ఆనందర్థముగా ఉన్నవి. ఉదాహరణకు 7-2-'62 సంచికలో 44 వ పేజీలో ప్రచురితమైన ఎ. కె. ఎల్. నాదన్ గారు వేసిన చిత్రములో ఒక లోపమున్న దని పాఠకులు గమనించారుదురని తలుస్తాను. 1వ తరగతి వాడికి ఆల్ బీ బ్రా లెక్కలు చెప్తారా? అది సందర్భముగా లేదు. ఇకముందు ఇటువంటి లోపాలు దొర్లకుండునని ఆశిస్తున్నాను.

—శ్రీరామా రావు, అడవికొలను
(విజయవాడ)

7-2-'62 నాడు వెలువడిన ఆంధ్రప్రభ సచిత్రవారపత్రికలోని గాడేపల్లి సీతారామయ్య గారు రచించిన 'తెలిసిన విలువలు' నన్నాకర్షించి నది. ఇందలి ప్రాతపోషణ కథ సహజంగా ఉన్నది.

—వావిలాల లక్ష్మీనారాయణ
(పైరరబాదు-24)

'ప్రత్యేక మైన స్థానం'

ఇన్నాళ్లనుంచి ప్రచురించబడే ముళ్లపూడి వెంకటరమణగారి 'రాజకీయ బేతాళ పంచ వింశతిక' కథలు ఒక ఎత్తూ, ఈ వారం (31-1-'62) ప్రచురితమయినది ఒక్కటి ఒక ఎత్తు. ఇంత చక్కగా నేటి పరిస్థితులను చాస్య దోరణిలో విమర్శించినందుకు, వారిని అభినందించకుండా ఉండలేకపోతున్నాను. ముళ్ల పూడి వారికి తెలుగు కథా రచయితలలో ఒక ప్రత్యేకమయిన స్థానం ఎప్పుడో ఏర్పడింది!

—'పద్మ'
(గుంటూరు)

చిత్రకారులకు ప్రోత్సాహం

'జాతీయ పతాక పరిరక్షణ' ముఖచిత్రంతో ఈ వారం (31-1-'62) ప్రభ చాలా నిండుగా ఉన్నది. రావుగారి 'విప్లికల పంచతంత్రం' గ్రామానికి చాలా హుషారుగా నడుచుచున్నది. రావుగారికి నా ధన్యవాదములు. సినీ నటీనటుల ఫోటోలను ఇటు ముఖ చిత్రంతోను మధ్య పేజీలోను చూడాలంటే విసుగెత్తుతున్నది. మధ్య పేజీలో ఇకమీదటనైనా చిత్రకారులు వేసిన మంచి చిత్రాలను వేసిన పత్రికకు ప్రత్యేక ఆలంకారము చేకూరాలమేకాక ఎంతోమంది చిత్రకారులను ప్రోత్సహించిన వారవుతారు. త్వరలోనే పై సూచనను ఆమలు జరుపుదురని ఆశించుచున్నాను.

—టి. కృష్ణమూర్తి
(గోరంట్ల)

భుజాలు ఎగరేస్తాయి!

వారం వారానికి ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వార పత్రిక అంత సుందరంగా ముస్తాచినటుం ఇదర రాష్ట్రంలో ఉన్న మాకు చాలా గర్వకారణంగా ఉంది. సర్వకోభితమైన ఈ వారం (31-1-62)

'మన తెలుగుతల్లి'

సహృదయులు అయిన తెలుగు వారి సహాయ సహకారాలతో, పాఠకుల చేయూతలతో ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక ఛీటిలోనే మన తెలుగుతల్లి శీర్షిక ప్రచురణ ప్రారంభించగలమని తెలియపరచుచున్నాము.

—ఎడిటర్

సంచికను ఇక్కడ మారోపాలు చదువుకొనే హిందీ, బెంగాలీ, పంజాబీ మొదలయిన వాళ్లకు (తెలుగుభాష అని ఉందిని ఎంతమొత్తుకున్నా విన ర్లేండి) చూపించి ప్రథమాంటి ఉత్తమ వార పత్రిక మీ భాషలో ఉన్నదా మరి? అని లిసిగి భుజా లెగరేస్తాయంటాం.

ఈవారం ప్రభలో ముఖచిత్రం అలాగే కన్పియికి వెళ్ళిందనుకుంటాను. కంకర్ బొమ్మల ప్రత్యేకర వేరే చెప్ప నక్కరలేదు. సరేగానీ, మా 'తెలుగు తల్లి' కోసం ఎంతకాలం డిరిస్తారు? మధ్య పేజీలో వేసే సినీమా తారల బదులు చక్కని ఆర్ట్ పేసరు మీద తెలుగు తల్లి సొందవ్యాన్ని మాకు చూపించగూడదా?

—వి. రామకృష్ణారెడ్డి
(సాగర్ విశ్వవిద్యాలయము—మధ్యప్రదేశ్)

లోపంలేదు

అన్నట్టు ఈ మధ్య (మీ) మా ఆంధ్రప్రభ సచిత్రవారపత్రిక చాలా బాగుంటున్నది. 31-1-'62, 7-2-'62 సంచికలో అనలు లోపమనేది ఎత్తి చూపించలేమంటే సమ్మంది.

—నేతి సుబ్రహ్మణ్యం
(బందరు)

చెబితే సవరించుకోవచ్చు

14-2-1962 వ తేదీ నం చిక లో ఉత్తరాల శీర్షిక ఉద్దేశ్యం గురించి సి. చాయ (ధర్మవరం) గారు 'పేజీలు పారపాలులతో ఉత్తరాలు వ్రాయడం, ఎడమవెయ్యి చిట్కవేలు వేయలేదని చిత్రకారుల లోపం తెలువడం— ఇటువంటి కొంటే విమర్శలు మాత్రం తరచు ప్రభలో మనకు దర్శనమిస్తునే ఉంటాయి— అని వ్రాసినారు. అనలు విమర్శలంటే ఏమిటో సి. చాయగారికి తెలియదులా గుంది. పేజీల పారబాలును గురించి వెంటనే తెలియజేసినయెడల రెండవసారి అలాటి పారబాలు కలుగకుండా సంపాదకులు చూడగలరు. అందువలన రాబోవు పత్రికలు ఆ చిన్న లోపము కూడా లేకుండా మన కగుపించగలవు. సాధారణంగా పేజీలు పారపా